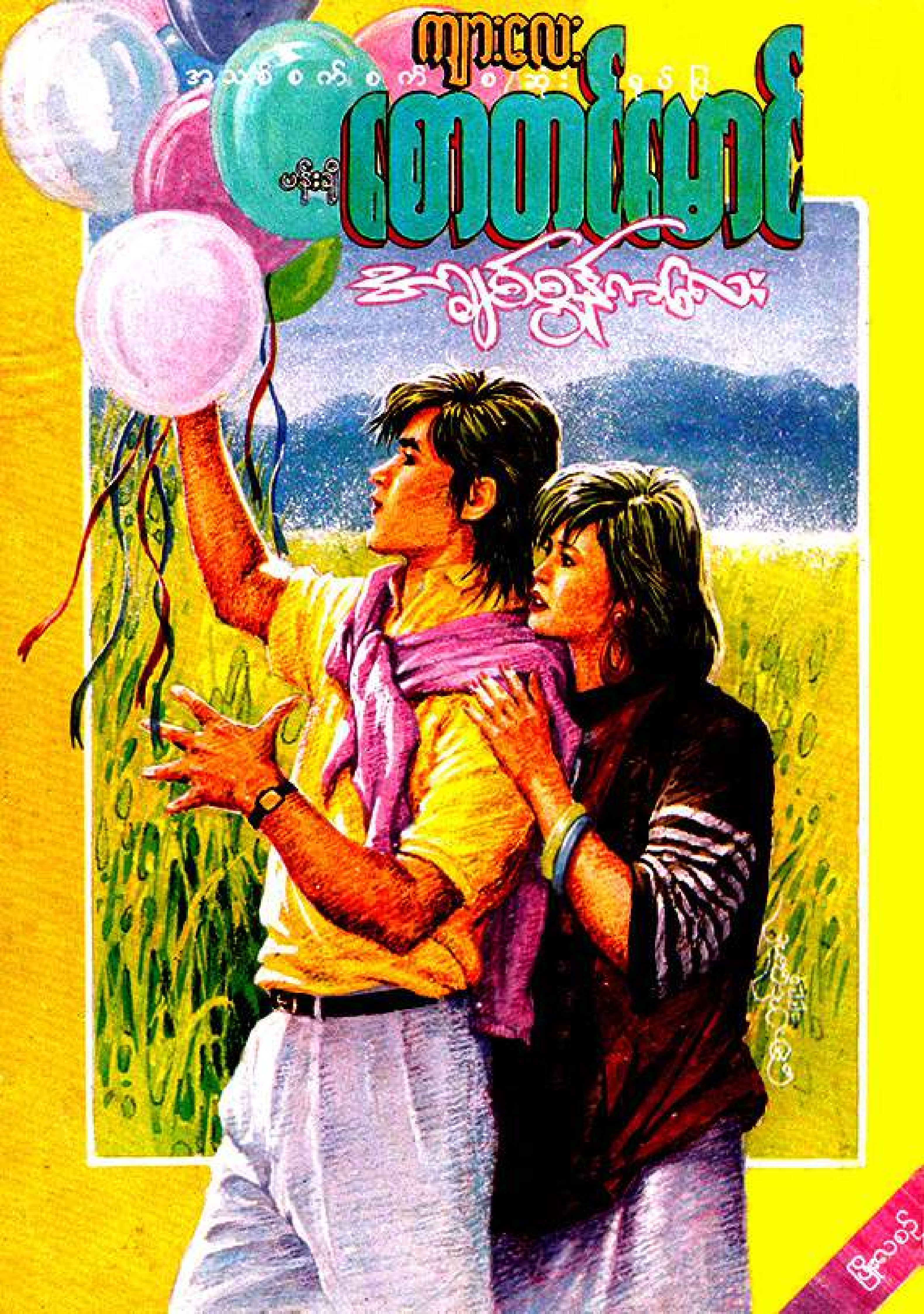

MOONSTAR
ကျွန်တော်ထိုင်နေသည့် ဆိုင်၏ မလှမ်းမကမ်းမှာ ပေရှင်ဘာကားလေးတစ်စီး ထိုးဆိုက်လို့ရောက်လာသည်။ ကားတံခါး ပွင့်ပြီး ညှင်သာစွာဆင်းလာသော သဏ္ဍာန်တစ်ခုကြောင့် ကျွန်တော်အသက်ရှူဖို့ တခဏ မေ့လျော့သွားမိ၏......
မိုးနတ်မယ် ဆိုတာ ဒီလိုမျိုးပဲ လား......

ဖြူဖြူစင်လှပစွာ ပွဲဆင်ထားသော သူမ၏ အလှတရား တွေကြောင့် နောက်ဆုံးပေါ်ကားကလေး၏ အလှပင် မှေးမှိန်သွားသလောက် ထင်ရတော့သည်……
ဗွေဆိုတာ သူပေါ့…
ကားနားမှာ ထိုင်နေသည့် ရပ်ကွက်ထဲမှ လူတစ်ယောက်ပြောမှ ကျွန်တော် ပိုစိတ်ဝင်စားခဲ့ရသည်……
ဪ…
ရှေ့ရေလည် လည်သွားတယ် ကော…
ဗိုးနိုင်က ထပြီး သူမရဲ့ အလှတရားကို ချီးကျူးနေပြန်သည်။ ကျွန်တော် သူ့စကားကို ထောက်ခံခြင်း ကန့်ကွက်ခြင်း အလျှင်းမပြုဘဲ စိတ်ဆိုးချင်.. ချောမောနေ ကြောင်ဝင်မှောက်ကျသွားသည်. သူမ ကိုသာ မျက်စိတစ်ဆုံး ကြည့်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်…..
ဒီနေ့တော့ ကံ ကောင်းသွားပြီ ထင် မောနင်းပါ…
ဂလု..
တွေးနေရင်းလက်ဖက်ရည်ကို သောက်မှ ကျိုက်ပိုက်ရတာ သိလိုက်သည်။ ဗိုးနိုင် ကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော်ပြုံးမိ၏…

..ဒေါက်..ဒေါက်...ဒေါက်....
သိပ်ပြင်းပြင်း ခေါက်လိုက်သော တံခါးခေါက်သံကြောင့် ကျွန်တော် အိပ်ယာထက်က လှမ်းထွက် ခဲ့သည်......
လာပြီ...
ဟော...ပက်ဗလစ် ရှာ ပါလား....
အပါစာရှိန် ရှိနေပြီလဗျ...
နာရီကိုကြည့်ရင်း ကို လှမိုက မေးသည်....
အေးဗျာ..သူက တော်တော်ကြီး ချယ် သွားတယ်..ဆိုင်ထဲမှာ မျက်နှာသစ်လိုက် ဦးမယ်...

ဧမ္မလာယုဏာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဧမ္မလာ ယုဏော့ရော ဖြိုးလိုလား...
သိချင်တယ်ဆိုရင် တော့လေ..ရှာပါ။.. လက်ထဲက ဟာတွေ လေ မှ.....
ဟာလ်..ဧမ္မ လာယုဏာလား...
မျက်နှာလေးက ရှုံ့တွရင်း မေးသည်......
ကိုလှမိန့်လက်ထဲက စာရွက် ကိုက်ကို လှမ်းကြည့်ရင်းမေး သည်......
ဒီ ကိစ္စတွေက ခင်ဗျားဆီလာတာ ပါ.....
ဆိုပါစို့ဗျာ.. ဟာကီဟိလ်!
လွတ်လော... ခင်ဗျားကပြင် ဘာဝင်ကောင်း သားပဲ....
ဒီလွှတ်မယ့် ခင်ဗျားရဲ့ 'မိဝေမျက်လုံ' တွေက စာပုံကြွက်လို လာ မြောက....

အောင်မာ... ခင်ဗျားက ချွန်နေ ပြန်ပြီ..နော်ပါ...
ဟား...ဟား...ဟား...
က..ဟားပါတော့လေ... ဒီကာမိဝါ အမှုကို ပန်းချီမဆွဲဘဲ ဓါတ်ပုံနဲ့ ရိုက်ပြပဲ့ ဆင်မလား လို့.....
ဟာ မှား.. ခင်ဗျား ကလဲ.. ကောင်းပါ့ မလား.....
ထူးထိလေသူမို့ အကွန့်အကျကို တွက်ပြီး အွေ့အမှုသက်သာအောင် ဓါတ်ပုံနဲ့ထည့် မှ မိနိုလေသလားတွေထင်မိသည်....
ဒီဒါ ပြောတာပေါ့..မင်းပြီးခင် ဗမာမပြင်စေနဲ့ဆိုတာ..ဓါတ်ပုံနဲ့ ရိုက်ပြီး ဆင်ပြီး ကာတွန်းပုံပြခြင်းတာ က မှုံမှိန်နေပါပြီ၊ ဒါလေမယ့်..အခု ရှုတာတဲ့ ပုံက ခင်ဗျားတာမှုနဲ့.. ထိုက်မတန်မှုပိုပဲ၊ ဆွဲတောင်မှုပြီ မယ်ပုံမို့ ကျွန်တော်ယူလာခဲ့တာ..

ကောင်းပြီလေ.. ကြည့်ပါရစေဦး...
မြူးမြူးပြီး ပြန့်ဝိတ်သွားသော ဘုရားပွဲဈေးတန်းက ဒီဇိုးယိုရုပ်များလို စိတ်ကိုအုံ့သည့် ကိုလှမိုးက စက္ကူအိတ်ထဲက ဓါတ်ပုံလေးငါးပုံကိုပြသည်..."ရော့..."နှလုံးသားနှ ရဲ့တွင် ဖောင်ထပ်မှု ရိုက်ခတ်ပြည်သံကို လေသလားဟု ခါသိကြောက်သည်...
ဟဲ့ဒါတော့ ပြောမယ်နော်.. ခင်ဗျားဓါတ်ပုံတွေကို ကြည့်ပြီး သုံးမယ် မသုံးဘူးဆိုတာပဲပြောနော်..ဘယ်မှာနေလဲ ဘာလဲတော့ မလုပ်နဲ့..
ဘယ့်နှယ်လဲ ကိုကျား....
အောင်မြင်ရစေသည့်ဟန်မျိုးနှင့် ကိုလှမိုး ကျွန်တော်ကို သိထောထေ မေးသည်......

ကိုလှမိုး အမေးစကားကို ကျွန်တော် မဖြေအားသေး၊ ရွှေ
ရုံ ဓါတ်ပုံပေါ်မှာ ကျရောက်သော ကျွန်တော့်အကြည့်
တွေသည် ဆံပင် မိတ်ကပ်မှုပင်မရှိ...နှလုံးသားမှာ
ပျက်ပြယ်မှာမိုးလို့ ဖြီးတော့ မျက်ဝန်းထဲမှာ မေ့
ပျောက်သွားမှာမိုးလို့ ကြိမ်ဖန်များ ရှာကြည့်နေမိသည်..
ဟာ.. စကားမေးတောင် မရတော့ပါလား၊ လိပ်ပြာ လွင့်သွားပြီနဲ့တူတယ်... ကလူ...ကလူ....
ကိုလှမိုးက ကျွန်တော် လက်မောင်းကိုပုတ်ရင်း နောက်နေသည်.....
တော်တော်ကို ဆွဲဆောင်မှု ရှိတဲ့ပုံပဲ၊ နေချာ (NATURE) လဲ ဖြစ်တယ်၊ ရိုဝေမျက်လုံး နဲ့လဲ သင့်တော်ပါတယ်...

ကဲ..ခုက ကျွန်တော်မပြောလား..ဒီဒီထဲက ခင်ဗျားအကြိုက်ဆုံး ပွဲကို ရွေးဗျာ....
ဒါက..ဗိုလ်ချိုင်ရာ ပန်းချီဆရာရဲ့ အလုပ်ပါလေ..ကျွန်တော်တို့ထက်သူတို့မှာ အမြင်အားပိုရှိပါတယ်.....
မဟုတ်ဘူး..ခင်ဗျားကို သူက ရွေးခိုင်းတာ..ပြီးမှ ကျွန်တော့်ပွဲတွေကို ပြန်လေးရမှာ..
...!
သူဆိုတာက ဘယ်သူလဲ...
ရွေးလေ..
ဘယ်လို..!
ရှင်ရှင်းလေးနှင့်ရှု မိသွားလို ပြန်မေးပြစ်သည်.....

ဟ.. ကိုယ်လူ၊ အဝတ်လဲ သွားကြ မယ်....
အယ်ကိုလဲ.. နေဦးလေ.. ခင်ဗျား ပဲ ဓါတ်ပုံရွေးဆို..
ကိစ္စမရှင်းသေးဘူး၊ နောက်ကိစ္စကထပ်ရှုပ် လာပြန်သည်......
လာမှာသာလာစမ်း ပါ ရွှေဆီကပြန်လာရင် သာ မနက်စာကိုခင်ဗျား ဒကာလုပ်ဖို့ဆုံးဖြတ်.. ဒါပဲ...
ချွန်တော်နှာမလေးသည်မှာနှင့်ပင် ကိုလှမိုးဝေရာနောက်သို့ ချက်ကောက်ကောက်လိုက်ခဲ့ပြီသည်၊ သို့ပေမယ့် အချော နှက်တိုက ရင်မှာ ဖျစ်လျက်.. ကြည်နူးမှုများကား သို့တက် ဘာ့ရှုမရနိုင်တော့ပါလေ...

ကားကလေးက ထယ်ဝါသော ခြံလေးတစ်ခြံ ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်သည် ....
မှန်သံကြောင့် မိန်းကလေးတစ်ဦး ခြံဝကို အပြေးကလေး လှမ်းထွက်လာ၏.....
ဪ..ကိုလှမိုး လာလေ....
ကိုလှမိုး မျက်နှာမြင်သည်နှင့် ခြံဝတံခါး ကို ဖွင့်ပေး လိုက်သည် .....
ဘွား ရှိလား...
ဟုတ်ကဲ့ မရှိပါတယ်...

ရွှေဟာ နှုတ်ဆက်ရင်း ဗီဒီယိုခွေလေးကိုလည်း ညွှန်ပြောလိုက်သည်......
ဟော..ကိုလှမိုး ကိုရောက်လာတာကို ထိုင်ကြဦး.. မိုးရေ... တစ်ခွက် ဖိခဲ့ပါကွယ်..
ဘယ်က လှည့် လာလဲ ကိုလှမိုး..
ရွှေ-ဒီပဲလေ-(COVER) ကာဗာကိစ္စတိုင်ပင်ရအောင် စာ ရေးဆရာပါ ပါလာတယ်..သူက.. ကိုကျားလေး တဲ့,...ကိုကျား... သူက ရွှေ တဲ့,....
ဆရာကိုယ်တိုင် လိုက်လာတာလား.. ကားနာရော...
ကိုလှမိုးက မိတ်ဆက်ပေးသည်...
ဟုတ်ပါတယ် ရွှေ: ရယ်..ဘာမျှားစာ ကြီးလိုလဲ....

တစ်ခါက ငြိမ်သက်သွားသည်။ သူမ၏မျက်
နှာကိုကြည့်လေရာ၌ ပိုပိုင်းလေမြင်မှာရှိ
၍ ဓာကြည့်ကို ဖွက်လွှဲရသည်.....
ဟုတ်ပါတယ်..ပုကောင်းလေး
တွေ့ချင်ပါဆိုတော့ ရှာရခက်ခဲ
တယ်.....
ဓါတ်ပုံတွေက အားလုံး
လှနေတော့ ဘာကိုရွေးရ
မှန်းမသိဖြစ်နေတယ်..
ရွေးရတာ တကယ်ပဲ
ခက်နေလား ဆရာ..
ဟင်း...ဟင်း...
မောက်ရွတ်စွာပြောရင်း ရယ်
မောလိုက်ခြင်းသည် သည်း
သည်းသံမှ အားတွင်းအခွင့်ချိန်
ရှိသည်ဟု ထင်သည်...
ဟင်း...ဟင်း...
ကိုလှမိုးတို့ကတော့
လုပ်ပြီဆရာကရော..
ဓါတ်ပုံကို နမ်းပဲ
သုံးချင်တယ်..
ရပါတယ်ဆရာ..တင်း
ကြည့်ကန့်သတ်ချက်တွေ
မပါပါဘူး။ တစ်ခုပဲတွက်ချင်
သာ ဆွေ့လက်ဆောင်ရ
ချင်ပါတယ်....
ဟာ.. ရမှာ
ပေါ့ ဓါတ်ပုံနှစ်ပုံ
ပို့ချင်ပို့လေ...
တစ်ခုပဲတည်းပါ
မ..မလိုတော့ဘူး ရှာ..
ရောင်းလဲသွားမှာ..

စာချုပ်အပေါ်ဝယ်တန်ဖိုးထားသောရွှေး
စိတ်ဓါတ်ကိုကြိတ်ပြီးလေးစားမိသည်။ စာချုပ်
နှင့်စပ်လျဉ်းသောစကားတစ်ချို့ပြောပြီးပြန်မည်
ဖြစ်၍
ပြန်ကြတော့မလို့
လား ဆရာ...အအေး
သုံးဆောင်ပါဦး...
အဲဒီအခါမှ ဆရာမယူရသေးသောအအေး
ခွက်ကိုကြည့်ပြီးရယ်ရှုံ့ပြောဆိုသည်...
ရွှေစိတ်ကျေနပ်မှုရအောင် အအေးခွက်ကို
ကောက်ယူ၍တစ်ကျိုက်တည်းမော့သောက်ပစ်သည်...
ကျွန်တော်ရဲ့နှုတ်ကကိုယ့်ဘာသာပင်မယုံ
ကြည်နိုင်အောင်သွက်နေသည်...
ဆရာရယ် အားနာ
စရာကြီး...နောက်မှသီးသန့်
ထမင်းဖိတ်ကျွေးရဦးမယ်...
ကဲ..သွားပြီပါ
ဦးရော်...
ရပါတယ်..
စေတနာကိုလေးစား
ပါတယ်....
နောက်ကြုံရင်လဲ
ခရီးဆက်လည်ပတ်
နိုင်ပါတယ်ဆရာ...
ဟုတ်ကဲ့...
ကားနားသို့ရောက်တိုင် ရွှေကလိုက်ပါရင်း
စကားပြောသည်။ နောက်ဆိုတစ်ခြိမ်ခေ
ကောက်တတ်လှန်လို့ ရွှေ့အဝင်ထွက်မှာ
တောင်ကိစ္စ ဒီတယ်ရွှေ့ရမယ်လို့ပြောချင်
ပိုက်တာလေ....
၁၄

နံနက်စာကိုကြွသလိုပဲစဉ်ပြင် မှာစားပြီး ၃၃လမ်းထဲလှမ်းခဲ့တယ်..
သူငယ်ချင်း ပန်းချီဆရာ လွှမ်းသူ ရဲ့ဒေါသကြောင့် ... နေရာ သမ္မတ လက်ဖက်ရည် ဆိုင်ထဲဝင်ခဲ့သည်........
ဘယ်လဲ-ကိုကို ဘက်လား..လှမ်းမှာ ဘာသောက်မလဲ.!
အိပ်သည့်သော မေးခွန်း ကြောင့် မှုသည့်လေး ကိုအရင်ဖြေရှင်းမပါ..
မြို့ထဲအကြောင်း လွှတ်ရင်း ဖိုက်ဘာကိုလိုကြားတော နဲ့ ထမလား ....
လက်ဖက်ရည် ပဲလား—
ကော့ဗျာ... ကျွန်တော့်တစ်ခွက် လာ...
တစ်ဆက်တည်း စားပွဲထိုး လေးကိုလှမ်းမှာလိုက်သည်

ခင်ဗျားရုပ်ပြတွေ တော်တော်နာမည် ကြီးနေပါလား…
ဟဲ…ဟဲ…ဘာလဲရောင်း မစွံတာကိုပြောတာလား ကိုကျားတို့လိုအခြေတော မခိုင်သေးပါဘူးလေ…
ဒါနဲ့ ခုထွက်မယ့်စာအုပ်ရဲ့ ကာဗာဆွဲလော်က ဘယ်သူလဲ ကိုကျား…တစ်ခါမှတော့ မတွေ့ဖူးသေးဘူး…
မသိပါဘူးဗျာ ထုတ် ဝေသူစီစဉ်တာကိုယူပဲ…
မုသားစွက်ပြီးလက်ချော ရန်ပြောရသော်လည်းစိတ် ထဲတော့မရှင်း…
ဆွေရိုးပုံကိုပြောမှန်းသိသည် လွှမ်းသူဘယ်လိုသိနေပါလိမ့် ဟုကိုယ့်ဘာသာတွေးမိသည်..
ဆွဲတောင်မှတော့တော် တော်ရှိတယ် ဘယ်ဝယ်ရင်း ခေတ္တမှာသွဲ့ရွှင်တယ်ဆိုပြီး ပြောလို့…

စာအုပ်မထွက်ခင် သတင်းစကားကို ကမြင်တွင်ကြားရ၍ စိတ်ထဲမကျေနပ်.....
ခင်ဗျား ချပ်ပြီ ဂျေဖြတ်နေရော..
ကျွန်တော် အချက်မပေးဘဲ ရထားလမ်းလွှဲသလိုစကား လမ်းကြောင်း ပြောင်းလိုက်သည်......
မဆိုးပါဘူး သည့်ရှိပါ...
ကဲ..ကျွန်တော်တိုက် ဘက်သွားဦးမယ် ကိုသွင်း လက်မကျရှည်ဦး..
နေပါဦး ကိုကျော်... ကျွန်တော်ပေးပါမယ်... ကျွန်တော်တိုက်ချင်လို့ ခေါ်တာပါ.. မဟုတ် တာမှာ.....

သက်တန့်
ကာလာခွဲသူကြောင့်ပါလား၊ စက်သမားကြောင့်လားမသိ၊ ပုံလေးမှာ တော်တော်ကောင်းနေသည်-- ဒီဇိုင်းဆရာ၏ လက်ရာ အသိုကလည်း ကောင်းနေသည်
ဟာ..ဆရာရောက်နေပါလား..ပုံတွေဘယ်လိုလဲ ကောင်းရဲ့လား..
၁၈
ကျွန်တော်ရဲ့ စာအုပ်ထုတ်ဝေရာ ပုံနှိပ်တိုက်ထဲသို့ လှမ်းဝင်သည်.. စက္ကူပုံများ အပေါ်ရှိ လေးရောင်ထပ်ပြီးသား စာအုပ် မျက်နှာဖုံးကို ယူကြည့်သည်.....
ကောင်းပါတယ်ကွာ.. ဒါနဲ့..မင်း အစ်ကိုဘယ်သွားလဲ...
စက်ဆရာလေးမင်းသန်း ရောက်လာသဖြင့် ထုတ်ဝေသူ ကိုလှမျိုးကို မေးမိသည်....

ခုနတင်ပဲ မီးဖိုရှေ့မှာရှိ သေးတယ်၊ ဘယ်ရောက် သွားလဲမသိဘူး၊ ဆရာအချိန် ရတယ်မဟုတ်လား၊ ခဏ စောင့်ပါ လာလိမ့်မယ်...
မင်းသန်းက စောင့် ဆိုင်းဖို့ပြောရင်း စက်ခန်းထဲပြန်ဝင် သွားသည်။ ခဏ သာပြောသော် လည်း မည်မျှ အချိန်အတကယ် ကြာမည်ကိုတော့ မပြောနိုင်....
ဟင်း.....
ရုံးအဖြစ် စာမူတို့ကိုယူထုတ်သည်။ ကျွန် တော် တွင် အကြောင်းနှစ်ချက်ရှိသည်။ စာတွေ ပြီးစီးမှု အခြေအနေကို သိလို၍ တစ်ကြောင်း၊ နောက်တစ်ကြောင်းက ငွေကိစ္စဖြစ်သည်.....
တစ်နေ့က နယ်မှရောက်လာသော စာကိုသတိရမိသည်။ ဆယ်တန်း စာမေးပွဲအောင်ပြီးပြီ။ ရန်ကုန်တွင် ကျွန်တော်နှင့်လာနေပြီး တက္ကသိုလ် တက်ဖို့ကြောင်းရေးထားသော ညီမလေး၏စာနှင့်အတူ အဖေ နေမကောင်း၍ ငွေတောင်းထားသော စာထပ်ပါ အကြောင်းအရာများကြောင့် စိတ်မသက်မသာဖြစ်ပါသော်လည်း ထိုကိစ္စအကြောင်းများသည် ကျွန်တော့ မငြင်းမသာ ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်များပင်......

ဟော...ကိုကြီး ဘယ်တုန်းကရောက်လဲ.....
အတွေးလွန်နေ၍ ကိုလှမိုး ကား ဆိုက်သည်ကိုပင်သတိ မထားမိ။ နှုတ်ဆက်မှပင် အတွေးစပြတ်သည်.....
ဘယ်လိုလဲ..ပရော်ဖ ကြည့်ပြီးပြီလား..
ဟုတ်ရဲ့လား...
ခပ်တွေ့တွေ့ ပြောရင်း စက် စမ်းအကြည့် ဖြင့်ကိုလှမိုးက လှမ်းကြည့်၏...
ဘယ်တော့ လောက်ထွက် မလဲ ကိုလှမိုး...
ကြည့်ပြီးပြီ.... ကောင်းတယ်ဗျာ..ကာလ စပ်ပရေ့ရှင်းရော စက် ထွက်ရော ပြောစရာမရှိ ပါဘူး.....
ဒီရက်ထဲထွက် ဖြစ်မယ်လေ...

ကိုလှမိုး... ကျွန်တော်ငွေကြို လိုချင်လို့...
ပြောသင့်မပြောသင့် တစ်ချက်ချင့်ချိန် ပြီးပြောသည်။ ကွက်ကနဲပျက်သွား သော ကိုလှမိုး မျက်နှာကို မသက် မသာ မြင်ရသည်......
ကိုကျား... ရစရာ မရှိတော့ ဘူးလော်...
ခဏတာတွင် ပျက်ကနဲ ဖြစ်သွားသည့်ကောစိ တစ်သက်မှုပုံကြီးတင်ငွေ ယူလေ့ယူထ မရှိ ခြင်းကို ထောက်ထား မိကောင်း သည်...
ကျွန်တော်သိပါတယ် ကိုလှ မိုး ဒီစာအုပ်အတွက် ရစရာမရှိ လေမယ်၊ နောက်ရေးမယ့်စာအုပ် အတွက် ကျွန်တော်ယူတယ်ပဲ ထားလေ....
ဘယ်လောက်ယူ မှာလဲ ကိုကျား...
ငါးခုလောက် ယူချင်တယ်..
ပန်ချင်စိတ်ပြင်ဒသိသတ် ဆက်ပြောသည်....
ငွေငါးထောင်ကိုရည် ရွယ်ပြီးပြောသည်...

ဒါ့ခု ဟုတ်လား... အဲဒီလောက်တော့မရှိ ဘူး၊ ခုလဲ စာရွက်ပြီး တွေ့ရှင်းထားရတယ်..
နောက်ပြီး...မနက် ကတင်း ဒီဇိုင်သမား စာအုပ် လာစပ်လို့ ပေးလိုက်ရ သေးတယ်.....
သူ့မှေ့သော်ပွက်တဲ့အကြောင်း ကိုစီကာပတ်ကုံးပြောနေသည်... မြစ်နိုင်လျှင်တွေ့ကြုံးနည်းပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် ဘယ်သောအခါမှ မျက်နှာ တယ်မခဲ့၊ ကိုယ်အနုပညာကိုတွေ နင့်ပိုပြီးပြတ်ဝယ်ယူခြင်း ခံရခြင်းပင် လျှင် နှလုံးသည်းမှတ်တွင် တစစ်စစ် နာကျင်မြ...
ဒီလိုလုပ်လေ... သုံးခုပဲ ယူသွား ဗျာ....
ကျွန်တော့်ဘက်က သဘောတူညီချက် တစ်ခုတစ်ရာမှ မရသေးဘဲ သုံး ထောင်ပေးမည်ဟု ကိုလှမိုးပြောခဲ့ သည်။ လေလံတင် ခံရသောအရာတစ် ခုနှယ်ပင်.....
ရပါတယ်...

ကျွန်တော့်မျက်နှာ အကဲခတ်ယင်း အံ ဆွဲထဲမှ ငွေသားတစ် ထပ်ကို ယူပြီး ကျွန် တော့်ရှေ့သို့ချပေး သည်......
ရကြည့်ဦး ကိုကျား..
ရပါတယ်..လို တော့လဲ ထပ်တောင်း မှာပေါ့....
သွားဦးမယ်... ကိုလှမိုး..ကာဇာပရှင် တင်ခဲ့လောက်...
ကျွန်တော်လိုသည့် တစ်ရွက်မျှသာ ယူ ပြီး ထွက်ခဲ့သည်... စိတ်တွင် တလိုမကျ ဖြစ်၊ အားမရဖြစ်နှင့် တစ်ခု မကျေမနပ် ဖြစ်မိသည်။ ဘာကို မကျေနပ်သည်ကို တော့ ကိုယ့်ဘာသာ ဆန်းစစ်မရ....
ယူလေ..ရွေးကိုမြ ဦးမလား...မိုမိုလိုလို့နဲ့ မှက်လောက်ယူသွာ..

ကိုယ်နွမ်းပြီး စိတ်မှာ ပမ်းပန်းနှင့်ရို့ အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း
အိပ်ယာပေါ်လှဲချလိုက်သည်။ လက်ထဲက ငွေစက္ကူ တစ်ထပ်
ကို တွေတွေလေး ကြည့်မိသည်။ ရလာတာနှင့် ပေးရန်ရှိသော
အိမ်လခ၊ ရေ-မီးခ၊ နယ်က အဖေ့ဆေးဖိုး၊ ညီမလေး အိတ်
ကျောင်းထား ဖို့ကိစ္စတို့က မမျှတ ....
ငြီးစား မြိုင် ဆာရင်
မကြိုက်ဖြစ်နေသည်။
စာကလေး ဖြိုးနှက်၊
ခေါင်းနှက်ချိလျှင် အယည်
ရကာစ စာရေးဆရာ တစ်
ဦး အဖို့ လူ့သောက်တိုးဖို့
ခက်တား ခရိုက်ပင် မရှိ
တော့ချေ.........

စိတ်သက်သာမှုကို ရှာလိုသည့်ဟန်ဖြင့် မှတ်တမ်း စက္ကူလိပ် ကိုဖြန့်ကြည့်မိသည်.. “ရွှေ..” ရွှေရဲ့ အချစ်များ ကို ယုံကြည်သင့်မှတ်တဲ့ ရွှေ....နောက်ကျောဘောင် ဓလောင်အလယ်တွင် တင်တယ်လှပသော ရွှေ....
သူတော်သွားရာ စိတ်သက်ပါစေ တယ်လားဟု ထင်မိသည့် ရွှေ၏ ရုပ်ပုံကိုကြည့်ရင်း ရွှေထံသို့သွား လိုသော စိတ်က တောင်းဆိုချက် ဖြစ်လာသည်....

တံခါးဝကြိုးလှမ်းခေါ်ခေါင်းလောင်းနှိပ်လိုက်
ချိန်တွင် ရွှေကိုယ်တိုင်ခြံတံခါးလာဖွင့်သည်..
ဆရာ..ဘယ်ကလှည့်လာတာလဲ....
ရွှေ အောက်ကလိုက် ရင်း ပြောသည်....
ရွှေ့ဆီကိုပဲ သက်သက်ဝင်လာခဲ့တာ..ကောဇာပရင့်ပြ ဖို့ဆိုပါတော့...
ထိုင်ပါဆရာ... တစ်ခုခုလုပ်လိုက် ဦးမယ် အကော်..
နေပါစေ ရွှေ..နော့ မလုပ်ပါနဲ့ ကျွန်တော် အခု မြန်မြန်ပါ...

ဒီဆရာကလဲမဟုတ်တာ...ရောက်မယ်ပြင်မကြာသေးဘူးပြန်စကားပြောနေပြီ...
ကျောင်းတန်းစကားဆိုလေ ကျွန်တော်အခု ခက်လေပါပြီ......
ကော်ဖီတစ်ခွက်လောက်တော့သောက်ကောင်းပါတယ်နော်..
ရွှေရဲ့ဆေးတနာကို မသိကျိုးကျွံပြုသည့်သဘောနှင့်ပြစ်လိုက်ရှုနောက်ဆိုက်နေလိုက်သည်...
ဒီမှာလေ ရွှေ.....
ဟယ်... လှလိုက်တာ..
စာနှုတ်မျက်နှာနဲ့ ပေးကိုတွေ့ပြီ ပွင့်လင်းစွာ ရယ်မောပြောဆိုနေသောရွှေ ရှက်နှာလေးကို ကြည့်ရင်း ခုပြိမ်ကျေးစင်သည့်ဟု ကိုယ်သိဘာသာ အမှတ်ပေးမိသည်..
ဒီစာနှုတ်တော့ ဆောင်ရေ့တိုးမှာ သေချာတယ်..
ဆရာက ရောက်တတ်သားပဲ၊ ရွှေ့ရဲ့ဖိတ်ပွဲမပါလဲဆရာ ဝတ္တုတွေက နာမည်ကြီးပြီးသား... ကျောင်းသူကပြီးသားပဲ...

တကယ်ပြောတာပါရွှေး
ဒါနဲ့ ရွှေးစာရင်က ဘယ်စာအုပ်
တွေ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ဓါတ်ပုံထည့်
ဘူးလဲ ဟင်.....!
ဆရာ့စာအုပ်မှာ
ထည့်တာ ပထမ
ဆုံးပါပဲ...
အခုစာအုပ်မထွက်သေး
ဆိုတောင် ရွှေးရဲ့ဓါတ်ပုံတွေ မဂ္ဂဇင်း
မှာထည့်ဖို့ ကမ်းလှမ်းနေကြတယ်
ရွှေး .....
သက်တန့်စာပေတိုက်မှ ရောက်ခဲ့သူငယ်
ချင်းလွန်းသူ့စကားကို သတိရမိ၍ပြောသည်
ဆရာ့ရဲ့စာအုပ်မှာ
ဓါတ်ပုံထည့်သုံးတာကလဲ
ပထမဆုံးနဲ့နောက်ဆုံးဖြစ်
ပါလိမ့်မယ်..

သူ ပြောသည့် စကားကို အဓိပ္ပာယ် နားမလည်ခဲ့၊ မည်သည့်ကိစ္စကြောင့် ပြောမှန်း တွေဝေစွာ စဉ်းစားနေမိသည်…
ဆရာ နားရှုပ်သွားပြီ ထင်တယ် ဒီဓါတ်ပုံတွေက လဲ စာအုပ်ထဲမှာ သုံးဖို့ ဆိုပြီး ရည်ရွယ်ထားတာ မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ..
ရှင်းမှုရှိသည်ဆိုသောစကားမျိုးဖြစ်မည်…
တလောတုန်းက နိုင်ငံခြားက ပြန်လာတဲ့ အစ်ကို ဝမ်းကွဲတစ်ယောက်က ကင်မရာ အသစ်လေးပါလာလို့ ပေးပြီး ရိုက်ချင်းနဲ့ ပုံဖြစ်လာတာ လေ……
ကိုလှမိုး အိမ်လာ တုန်းက ဒီဓါတ်ပုံတွေလဲ ကူးပြီး လာပြကာနဲ့ ကြုံလို့ ဆရာ့ စာအုပ်ထဲမှာ သုံးဖို့ ဖြစ်လာတာပါ..
ဪ…

တခုမှာပဲ ကျွန်တော့်၊ စာတည်းအဖွဲ့တွင် ရွှေရိုးခါတိုင်း
သုံးဖြစ်သော ရာဇဝင်ကား သိမ်းရခဲ့သည်...
ဪ..ဆရာ တကွက်တော်တော်ပိုကျော် မို့ ရွှေ ဗေဒ လိုက် ကာလပဲ...
ရှေးတုန်းကပဲ သူငယ် ချင်းဖြစ်နေခဲ့ပြီး စာရေး ဆရာကလဲ ရွှေရဲ့လေးဘက် ရိုက်တာဖြစ်နေလို့ သဘော ကျလိုက်တာပါ ဆရာ...
ရပါစေရွှေ ကျွန်တော်သွားစရာ ရှိသေးလို့ပါ...
ပြောပြောဆိုဆိုပင် ကျွန်တော်ပြန် ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်.....
ဆရာ..အား ကလို့လား...
မဟုတ်ပါဘူးရွှေ တကယ်ပါကိစ္စရှိလို့ ပါ....
အချိန်အားတဲ့အခါ ဖြစ်ဖြစ် လမ်းကြုံရင်ပဲဖြစ် ဖြစ် ဝင်ခဲ့ပါဦးဆရာ.. ကလေးစကြောင်းလေးတွေ လာ နားထောင်ပါဦးလား...